

Sygn. akt II Kp 496/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Danuta Raś

Protokolant: Iweta Liburska

po rozpoznaniu na posiedzeniu zażalenia pokrzywdzonego K. K.

na postanowienie o odmowie umorzeniu dochodzenia

na podstawie art. 306 § 1 kpk w zw. z art. 329 § 1 kpk w zw. z art. 437 § 1 kpk

postanawia

zażalenia pokrzywdzonego K. K. na postanowienie zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 29.10.2015r. o umorzeniu dochodzenia sygn. akt 1 Ds. 869/14 nie uwzględnić i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony K. K. w dniu 7 kwietnia 2014r. złożył zawiadomienie o popełnieniu w okresie między 3 a 7 kwietnia 2014r. na jego szkodę przestępstwa włamania do garażu usytuowanego w P. na ulicy (...), w wyniku którego skradziono mu sprzęt, którego wartość ostatecznie określił na kwotę 3.120 zł

W toku dochodzenia zebrano dowody, które dały Prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie podstawy do postawienia zarzutu i skierowania w tej sprawie do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w dniu 30 grudnia 2014r. aktu oskarżenia ***przeciwko P. J.*** m.in. o to, że ***w okresie od 3 do 7 kwietnia 2014r. w P. z osobami nieletnimi, po uprzednim urwaniu kłódki zabezpieczającej bramę garażową, a następnie wyważeniu jej dostał się do wnętrza garażu w zabudowie szeregowej, skąd zabrał w celu przywłaszczenia zestaw kluczy marki S., spawarkę elektrodową marki (...), elektryczną piłkę marki B., frezarkę marki B. pionową, szlifierkę kątową marki F., toster elektryczny marki M., wielosezonową oponę M. o rozmiarach 175/65/15, sprzęt audio marki D. oraz metalową kłódkę to jest mienia łącznej wartości 3.120 zł. na szkodę K. K..*** Sprawa toczy się przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie pod sygn. akt II K 1013/14

Postanowieniem zaś z dnia 27 października 2014r. zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 29.10.2015r. częściowo umorzono zostało dochodzenie m.in. w sprawie o opisany wyżej czyn popełniony na szkodę skarżącego, a prowadzonej przeciwko innym niż P. J. podejrzanym, a to podejrzanym P. B. (1) i P. B. (2), wobec ustalenia, iż czynu tego dopuścił się P. J. a nie P. B. (2) i P. B. (1).

Na powyższe postanowienie w ustawowym terminie złożył zażalenie pokrzywdzony K. K. wyrażając swoją dezaprobatę dla podjętego rozstrzygnięcia.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skoro bowiem w toku postępowania przygotowawczego zebrano dowody wskazujące na sprawstwo P. J. w sposób na tyle niewątpliwy, że dowody te stały się podstawą skierowania w tej sprawie przeciwko temuż aktu oskarżenia oraz na wykluczenie udziału w tym przestępstwie podejrzanych P. B. (1) i P. B. (2), to decyzja procesowa o częściowym umorzeniu dochodzenia w tej sprawie, a to w części dotyczącej P. B. (2) i P. B. (1) jest decyzją bezsprzecznie słuszną

i konieczną. Skarżący zresztą w zażaleniu, poza wyrażonym w sposób ogólny niezadowoleniem, nie wskazał na żaden argument, który zasadność skarżonego rozstrzygnięcia mógłby poddać w wątpliwość, a wywody tego środka zaskarżenia, w świetle powyższych ustaleń wskazują, iż wniesienie zażalenia z całą pewnością nie zostało poprzedzone zapoznaniem się skarżącego K. K. z materiałem dochodzenia.

Z tych też względów Sąd mógł jedynie utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.